

for de nævnte Embedsmænd. — Til § 3 har Udvalgets Flertal under Nr. 2 stillet et Forslag, saalydende: „I 2den Linie sættes istedetfor: „dem paa Bornholm og“: „Amtmanden paa“. I 3die Linie udgaar: „Amtmanden paa Bornholm lønnes med 2000 Rd. aarlig“, og i 5te Linie, udgaar: „for Amtmanden paa Bornholm 2,600 Rd. og“ samt „de øvrige“. De saaledes foreslaaede Forandringer sigte alle til det samme Maal, nemlig til at stille Amtmanden paa Bornholm aldeles paa samme Maade som de øvrige Amtmænd i Kongeriget. Det vil erindres, at Amtmanden paa Bornholm for Tiden er stillet affurat paa samme Maade som de andre Amtmænd i Kongeriget. Den ydre Fremtræden, som maa fordres af en Embedsmand i en saa høj civil Stilling, maa selvfølgelig ogsaa kræves af ham paa samme Maade som af de andre Amtmænd. De Retsbetjente paa Den, der ere stilledes umiddelbart under ham, ere tildels lønede bedre, end han efter det i Folkethinget Vedtagne vilde blive, og navnlig gjælder dette om de to Retsbetjente, der bo i samme By som han, og som ere lønede med en Begyndelsesgage af henholdsvis 2,600 Rd. og 2,200 Rd., hvor- efter der unegtelig synes at være et Misforhold i at vilde trykke hans Gage ned til den i Folkethinget vedtagne Sum. Der synes i det Hele, som sagt, ikke at være nogen Grund til at stille denne Embedsmand anderledes end de andre Amtmænd. Flertallets Forslag under Nr. 2 gaar derfor ud paa at hæve den Forskjel, der i saa Henseende findes i § 3. — Jeg skal endnu knytte en Bemærkning til § 3, der har fundet sit Udtryk i et Slutningsstykke af Betænkningen. Der findes i § 3 opført som Godtgjørelse for Hellig og Kontorlofale 1,000 Rd. for Stiftamtmanden over Sjællands Stift og 600 Rd. for hver af de øvrige Amtmænd. Vi have nu vel ikke troet det rigtigt at røre ved disse Positioner, men vi have derimod troet det rigtigt i Betænkningen at udtale, at det tør forventes, at de Overenskomster om Bederlag for Hellig og Kontor, der ere indgaaede for et længere Aaremaal, og som ere byggede paa den nuværende Tilstand, hvorefter dette Bederlag godtgjøres Amtmændene efter Regning, ville

blive respekterede for den Tid, for hvilke de ere indgaaede, saa at der uden Vanskelighed paa Finantsloven vil blive voteret det Beløb, hvormed Bederlaget overskyder det Maximum, som her er fastsat. — Til § 3 have vi endelig under Nr. 3 foreslaaet, at dens sidste Stykke skal udgaa, idet vi paa ingen Maade have funnet gaa ind paa, at Amtmændsmedbederne, der ere de højeste i den civile Administration udenfor Hovedstaden, skulle i længere Tid overdrages til Konstituere. Derved vilde der komme en ikke ringe Usikkerhed og mindre Garanti for Forretningernes gode Besørgelse, hvad der ikke paa nogen Maade kan tilraades. Og man vilde ogsaa derved sjerne sig fra det Maal, som jeg med Et vil kalde Forretningernes Decentralisation, — hvorpaa der saa ofte er blevet slaaet, og som ogsaa er blevet omtalt i det andet Thing's Betænkning som noget meget Usikkert. Flertallet skal derfor bestemt andrage paa, at Slutningen af § 3 maa blive udstemt. — Til § 4 har Flertallet i Udvalget stillet et Forslag, hvorefter de i dens 1ste Stykke nævnte Embedsmænd ved den kongelige grønlandste Handel ville vedblive at nyde kongelig Udnavnelse. I Udtrykket „vedblive“ ligger allerede, at de for Tiden have kongelig Ansættelse. Hvad derhos disse forskellige Embedsmænds Stilling angaar, skal jeg tillade mig at fremhæve, at Chefen for den grønlandste Handels Correspondance og Bogholderkontor væsentlig har med den grønlandste Administration at gøre og er lige stillet med de øvrige Kontorchefer under Ministeriet. Paghushjælperen og Kassereven have særdeles anbetroede og vigtige Bestillinger og have saa betydelige Værdier under Hænder, at vi ikke kunne anse det for ønskelig andet, end at de have kongelig Udnavnelse, og det samme gjælder ogsaa om Revisoren, der bør stilles saaledes, at han med Værdighed kan bevare en selvstændig Stilling ligeoverfor de Regnskaber, som han skal revidere. Kun naar de have en saadan fast Position, kan man være aldeles sikker paa, at de uden noget Hensyn ville kunne udøve de Forretninger, der ere dem anbetroede. Det Forslag, som Flertallet nu i saa Henseende stiller, finder sit Udtryk deri, at det foreslaas, at